

Laisvė būti savimi

Be priekaištų

Be gėdos...

Be kaukių

Net ir tada kai nerandi sau vietos

Kai vorai širmą audžia

Ir namų ilgesys sielon spraudžias

O skausmas toks

Lyg siurbėlė

Iščiulptų tavo sielą

Net tuštuma tavoj širdy

Palieka tave vieną

Tik pamilęs skausmą savo

Galėsi garbinti šaltą lietų

Kai tavo kūną palaima užklos

Paukščiai dieviškas giesmes giedos

Skraidysi padangėmis

Be paliovos

Ir be gėdos galėsi tarti

Žodį gimtos kalbos

Tik supratęs, kad dulke pavirsi

Gyvenimas džiaugsmu apdovanos

Rugilė Naujokaitytė